

Promemorian Jobbpremie – ett incitament för att öka drivkrafterna till självförsörjning

Remiss från Socialdepartementet
Remisstid den 9 juni 2025

Förslag till beslut

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Alexander Ojanne

Sammanfattning av ärendet

Socialdepartementet har remitterat promemorian *Jobbpremien – ett incitament för att öka drivkrafterna till självförsörjning* till bland annat Stockholms stad för yttrande. Promemorian föreslår en tidsbegränsad statlig ersättning kallad jobbpremie till den som under en viss tid fått försörjningsstöd och som efter det får inkomst av anställning.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, arbetsmarknadsnämnden och socialnämnden.

På grund av kort remisstid har socialförvaltningen inkommit med ett kontorsyttrande.

Stadsledningskontoret avstyrker förslaget om en jobbpremie, då man anser att ökade ekonomiska drivkrafter inte är tillräckligt utan att andra insatser behövs för att fler ska komma in i arbete.

Arbetsmarknadsnämnden har inga synpunkter kring huruvida en jobbpremie ska införas eller inte. Dock har arbetsmarknadsnämnden lämnat en del kommentarer avseende utredningens förslag och att det behövs fler insatser än ekonomiska incitament för att hjälpa fler att komma in i arbete.

Socialförvaltningen avstyrker förslaget om en jobbpremie, då man anser att utredningen om jobbpremie fokuserar för mycket på ekonomiska incitament och inte tittar tillräckligt på den övriga problematiken som kan bidra till att en person inte är i arbete.

Föredragande borgarrådets synpunkter

Tillvägagångssätt för att få in människor som står utanför arbetsmarknaden i arbete och avsluta behovet av ekonomiskt bistånd behöver ständigt utvecklas och förbättras. Dock anser jag, i likhet med socialförvaltningen och stadsledningskontoret, att förslaget om en jobbpremie lämnar mycket att önska vad gäller den fullständiga problembilden bakom att en person står utanför arbetsmarknaden.

Utredningens fokus ligger på att bristande ekonomiska drivkrafter är det enda som leder till att människor går på försörjningsstöd. Jag anser att detta är ett väldigt endimensionellt sätt att se på detta, när det ofta finns många andra skäl till att man uppbär försörjningsstöd.

Det kan stämma för en liten del av biståndsmottagarna i Stockholms stad att bristande ekonomiska drivkrafter är det enda hindret för att komma in i och klara ett arbete, men detta stämmer inte in på majoriteten. Snarare handlar det ofta om förutsättningar och möjligheter att komma in i arbete och huruvida en person är arbetsför, något som ekonomiska drivkrafter inte hjälper till med. Det finns stora risker i att anta att ekonomiska incitament är det enda hindret för en person som inte är i arbete. För många biståndsmottagare är det därför osannolikt att just en jobbpremie kommer att leda till övergång till arbete och att en person som varit biståndsmottagare ska klara det arbetet långsiktigt om man inte har fler drivkrafter än det ekonomiska.

Stockholms stad arbetar idogt med en aktiv arbetsmarknadspolitik för att människor ska få långsiktig hållbar etablering på arbetsmarknaden. Det handlar om arbetsmarknadsinsatser som är individanpassade och genom en stärkt vuxenutbildning där elever får det stöd de behöver. För att en person som står långt ifrån arbetsmarknaden ska kunna etablera sig på arbetsmarknaden på ett långsiktigt och hållbart sätt krävs omfattande stöd och insatser, särskilt utbildningsinsatser. Samtidigt kan det finnas en ekonomisk osäkerhet för personer med kort utbildningsbakgrund att börja studera. Regeringen har föreslagit att studiestartsstödet för personer som står långt ifrån arbetsmarknaden ska avskaffas. Att stärka förutsättningarna för kortutbildade biståndsmottagare att studera är en viktig del vid sidan av ekonomiska incitament för att kunna gå direkt till arbete.

Jag instämmer även med stadsledningskontoret och socialförvaltningen om att ett införande av jobbpremien måste föregås av ett avskaffande av jobbstimulansen. Som utredningen påpekat så anses handläggningen av jobbstimulansen vara betungande och svårhanterlig enligt socialsekreterare, samtidigt som jobbstimulansen inte heller haft en särskilt stor ekonomisk betydelse för biståndsmottagare.

Varje människa har individuella behov och olika livssituationer, därför behövs individuell planering från kommunens håll och insatser som passar personen där de befinner sig i livet. Jag anser att det behövs andra typer av åtgärder än de som föreslås här för att komma till en mer fulländad lösning på hur kommunerna kan hjälpa till med att få in fler i arbete.

I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Stockholm den 4 juni 2025

Alexander Ojanne

Bilaga

Remiss – Promemorian – Jobbpremie – ett incitament för att öka drivkrafterna till självförsörjning, dnr KS 2025/454-1.1.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande av borgarråden Christofer Fjellner, Dennis Wedin och Andrea Hedin (alla M) enligt följande.

Arbetsmarknadsförvaltningen skriver i sitt svar att utredningen riskerar att överskatta betydelsen av ekonomiska incitament. Moderaterna vill här, med stöd i den samlade nationalekonomiska forskningen, snarare understryka det motsatta: problemet i svensk arbetsmarknadspolitik är den genomgående underskattningen av ekonomiska drivkrafter för att människor ska kunna ta steget från bidrag till arbete. Samtidigt finns det i dag en stor grupp långtidsarbetslösa som står långt ifrån arbetsmarknaden och saknar de kvalifikationer som krävs. Det är viktigt att – särskilt på individnivå – erkänna hur utmanande den situationen är. I många fall krävs mer än ekonomiska incitament för att närma sig målet om egen försörjning. Här spelar både kommuner och staten en avgörande roll genom insatser inom rehabilitering, utbildning och arbetsträning. Ekonomiska drivkrafter är inte allt, men de är en nödvändig grund. Om vårt socialförsäkringssystem och skattesystem utformas utan dessa i åtanke skulle Sverige ha väsentligt högre arbetslöshet, färre arbetade timmar och ett lägre välbefinnande.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande av Christofer Fjellner, Johan Paccamonti och Sophia Granswed Baat (alla M) som är likalydande med Moderaternas särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Ersättaryttrande av Nike Örbrink (KD) enligt följande.

Socialförvaltningen och stadsledningskontoret framhåller i sina remissvar att betydelsen av ekonomiska incitament är ringa och att förslaget om jobbpremie därför

bör avstyrkas. Kristdemokraterna delar inte uppfattningen, utan menar att ekonomiska incitament är en viktig drivkraft för att människor ska ta steget från bidrag till arbete. Det är dock inte den enda, utan starka ekonomiska incitament måste även paras med andra typer av arbetsmarknadsinsatser som exempelvis utbildning och arbetsträning. Det går däremot inte, som förvaltningen och kontoret, att bortse från betydelsen av det ekonomiska incitamentet som en jobbprenie skulle utgöra.

Ärendet

Regeringskansliets promemoria *Jobbpremien – ett incitament för att öka drivkrafterna till självförsörjning* innehåller förslag om en ny tidsbegränsad statlig ersättning kallad jobbpremie som ska utgå till den som under viss tid har fått försörjningsstöd och som därefter har fått inkomst av anställning och därmed inte längre uppbär försörjningsstöd. Jobbpremien syftar till att öka biståndsmottagares ekonomiska drivkrafter till arbete och självförsörjning.

Försäkringskassan föreslås bli den myndighet som vid en ansökan ska pröva och betala ut jobbpremien. Övriga bestämmelser kopplade till jobbpremien presenteras i korthet nedan.

- Sex månaders kvalificeringstid. För att ta del av jobbpremien föreslås att personen ska ha fått försörjningsstöd under sex månader i följd.
- Inkomst av anställning ger rätt till jobbpremie. Olika anställningsformer räknas inklusive subventionerade anställningar ger rätt till jobbpremien, dock inte inkomster av näringsverksamhet.
- Jobbpremie kan inte ges till den som samtidigt får försörjningsstöd. Den som är kvalificerad för jobbpremien och har inkomst av arbete men som samtidigt ingår i hushållsgemenskap där hushållet ansöker om och får försörjningsstöd, kan inte få jobbpremie för samma period. Däremot kan båda två vuxna personer i en hushållsgemenskap ha rätt till jobbpremie, om de båda har inkomst av anställning och hushållet inte längre har försörjningsstöd.
- Jobbpremien kan som högst uppgå till 15 procent av arbetsinkomsten. Taket för ersättning föreslås vara 25 000 kronor, vilket innebär att inkomster därutöver inte påverkar jobbpremiens storlek. Det innebär att det maximala beloppet som individen kan få är 3 750 kronor per månad. Jobbpremien föreslås vara skattefri.
- Jobbpremie under maximalt 18 månader. Den som har kvalificerat sig för jobbpremien ska kunna få en utbetalning per månad i maximalt 18 månader.
- Regleringen ska gälla under två år. Regeringen föreslår att jobbpremien införs som en tillfällig reglering under två år, för att möjliggöra utvärdering och eventuella justeringar.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Remissammanställning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, arbetsmarknadsnämnden och socialnämnden.

På grund av kort remisstid har socialförvaltningen inkommit med ett kontorsyttrande.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 5 maj 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret avstyrker regeringens förslag att införa en jobbpremie. Förslaget om en jobbpremie bygger på att ökade ekonomiska incitament hos biståndsmottagare antas leda till ökad sysselsättning och ett minskat biståndsmottagande. Det förutsätter att det är bristande ekonomiska drivkrafter som gör att individer ansöker om försörjningsstöd. För många biståndsmottagare är det osannolikt att en jobbpremie kommer att leda till arbete i större utsträckning eftersom svårigheterna i första hand handlar om förutsättningar och möjligheter att få ett arbete snarare än ekonomiska incitament. Vilket lyfts i Betänkandet – Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare (SOU 2025:15) som uppskattar att antalet biståndsmottagare som både har möjlighet att få och klara ett arbete och bristande ekonomiska incitament att arbeta utgör en liten andel av biståndsmottagarna.

Utvärderingar av liknande satsningar i andra länder visar att jobbpremier inte har haft några positiva sysselsättningseffekter för biståndsmottagare. Stadsledningskontoret instämmer i att, i det fall en jobbpremie för personer som går från bistånd till arbete ändå införs, behöver satsningen utvärderas. En utvärdering av den föreslagna jobbpremiens effekter, på kort sikt men framför allt på längre sikt, är viktigt för att bedöma hur den här typen av ekonomiska incitament påverkar biståndsmottagares förvärvsarbetsgrad i praktiken.

I det fall jobbpremien ändå införs instämmer stadsledningskontoret i promemorians bedömning att, en förutsättning för att jobbpremien ska kunna ge positiva sysselsättningseffekter är att biståndsmottagare känner till möjligheten och förstår vad jobbpremien innebär för dem. Jobbpremien är personlig men det ekonomiska biståndet utgår från hushållet. En person som börjar arbeta men ingår i ett hushåll som får ekonomiskt bistånd kan alltså inte få del av jobbpremien (om inte två vuxna personer i hushållet går till arbete), men hushållet kan däremot ta del av jobbstimulansen.

Stadsledningskontoret bedömer att det kan vara svårt för en arbetslös individ i ett biståndshushåll med flera vuxna att ta till sig och överblicka de ekonomiska följderna av de olika satsningarna. Informationsinsatser från socialtjänsten och andra myndigheter som möter målgruppen kommer vara centralt. Stadsledningskontoret instämmer därför i förslaget att Socialstyrelsen, i det fall jobbpremien införs, bör få i uppdrag att ta fram ett informationsmaterial som kommunerna kan använda för att informera om jobbpremien.

Stadsledningskontoret bedömer också, i det fall en jobbpremie ändå införs, att det är lämpligt att Försäkringskassan ansvarar för hanteringen, då jobbpremien är en statlig ersättning och en samlad hantering vid en nationell myndighet förefaller då vara mest praktiskt och effektivt.

Stadsledningskontoret är vidare av uppfattningen att ett införande av en jobbpremie i sådant fall borde föregås av ett avskaffande av jobbstimulansen. Jobbstimulansen är särskild beräkningsregel som infördes av regeringen år 2013. Beräkningsregeln innebär att 25 procent av inkomsterna vid en anställning inte beaktas vid bedömning av rätten till ekonomiskt bistånd för den som har haft ekonomiskt bistånd i mer än sex månader i följd. I likhet med den föreslagna jobbpremien är syftet att göra det mer ekonomiskt lönsamt för biståndsmottagare att arbeta.

Förslaget om jobbpremie omfattar endast personer som helt lämnar ekonomiskt bistånd för lönearbete, medan jobbstimulansen utgår till personer som fortsatt ansöker om och får ekonomiskt bistånd. En ny studie visar att jobbstimulansen har liten ekonomisk betydelse för stora grupper med ekonomiskt bistånd.¹ En förklaring kan vara att det är relativt ovanligt att biståndsmottagare har en löneinkomst samtidigt som de får ekonomiskt bistånd. Samma studie visar att en jobbpremie enligt förslaget har större inverkan på biståndsmottagares totala inkomst jämfört med jobbstimulansen.

Utredningen som lämnat betänkandet Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare har inom ramen för sitt arbete intervjuat såväl kommuner som biståndsmottagare om jobbstimulansen och det framgår tydligt att jobbstimulansen är förenad med inlåsnings effekter och så invecklade regler att tillämpningen blir svår att hantera. Från kommunernas sida beskriver man att jobbstimulansen är betungande att handlägga och medför extra administrativa kostnader.

Utredningen konstaterar vidare att det inte är möjligt att utvärdera jobbstimulansen, men att den deskriptiva analys som de har gjort indikerar att det är osannolikt att den bidrar till några stora sysselsättningseffekter för samhället.

Slutligen vill stadsledningskontoret poängtera att en långsiktig etablering på arbetsmarknaden kräver andra typer av satsningar, omfattande stöd och insatser, till exempel utbildningsinsatser. Utbildning kan utgöra ett steg till en mer långsiktigt hållbar anställning. Samtidigt kan det finnas en ekonomisk osäkerhet för personer med kort utbildningsbakgrund att börja studera.

Regeringen har i Promemorian – Avveckling av studiestartstödet föreslagit att studiestartstödet för personer som står långt ifrån arbetsmarknaden ska avskaffas, trots att stärka de ekonomiska incitamenten och förutsättningarna för kortutbildade biståndsmottagare att studera är en viktig del vid sidan av ekonomiska incitament för att gå direkt till arbete. Stockholms stad har i sitt yttrande över promemorian i fråga avstyrkt förslaget.

Stockholms stad noterar att remissen redovisar hur förslaget bedöms bidra till barns rätt till liv, överlevnad och goda förutsättningar för barnets optimala utveckling.

¹ [IFAU Rapport 2025:7. En beskrivning av jobbstimulansen, löneinkomster och ekonomiskt bistånd.](#)

Stadsledningskontoret föreslår att kommunstyrelsen anser remissen besvarad i enlighet med vad som sägs i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Arbetsmarknadsnämnden

Arbetsmarknadsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 22 april 2025 följande.

Arbetsmarknadsnämnden beslutar att hänvisa till förvaltningens tjänsteutlåtande som sitt yttrande över remissen.

Särskilt uttalande av Per Rosencrantz (M), se Reservationer m.m.

Arbetsmarknadsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 16 april 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Arbetsmarknadsförvaltningen har inga synpunkter på om en jobbpremie ska införas eller inte. Förvaltningen har följande kommentarer kring förslaget:

Lämpligt att Försäkringskassan hanterar en eventuell jobbpremie

Arbetsmarknadsförvaltningen instämmer i promemorians förslag att Försäkringskassan ska hantera jobbpremien. Premien är tillfällig, statlig och inkomstbaserad, vilket talar för att en samlad hantering vid en nationell myndighet är mest praktiskt och effektivt. Socialtjänsten kan ändå informera om möjligheterna till jobbpremie.

Bra att jobbpremien utvärderas

Arbetsmarknadsförvaltningen instämmer i att en eventuell jobbpremie för personer som går från bistånd till arbete behöver utvärderas. Utvärderingar av liknande satsningar i andra länder visar att jobbpremier inte har haft några positiva sysselsättningseffekter för biståndsmottagare. En utvärdering av den föreslagna jobbpremiens effekter, på kort sikt men framför allt på längre sikt, är viktigt för att bedöma hur den här typen av ekonomiska incitament påverkar biståndsmottagares förvärvsarbetsgrad i praktiken.

Viktigt med informationsinsatser

Arbetsmarknadsförvaltningen instämmer i promemorians bedömning att en förutsättning för att jobbpremien ska kunna ge positiva sysselsättningseffekter är att biståndsmottagare känner till möjligheten och förstår vad jobbpremien innebär för dem.

Jobbpremien är personlig men det ekonomiska biståndet utgår från hushållet. En person som börjar arbeta men ingår i ett hushåll som får ekonomiskt bistånd kan alltså inte få del av jobbpremien (om inte två vuxna personer i hushållet går till arbete), men hushållet kan däremot ta del av jobbstimulansen.

Arbetsmarknadsförvaltningen bedömer att det kan vara svårt för en arbetslös individ i ett biståndshushåll med flera vuxna att ta till sig och överblicka de ekonomiska

följderna av de olika satsningarna. Informationsinsatser från socialtjänsten och andra myndigheter som möter målgruppen kommer vara centralt. Förvaltningen instämmer i förslaget att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att ta fram ett informationsmaterial som kommunerna kan använda för att informera om jobbpremien.

Risk att överskatta betydelsen av ekonomiska incitament

Förslaget bygger på att ökade ekonomiska incitament leder till ökad sysselsättning och minskat biståndsmottagande. Det förutsätter dock att det är bristande ekonomiska drivkrafter som gör att individer ansöker om försörjningsstöd. Jobbpremien kan ha positiva effekter och ge ökad disponibel inkomst för en del biståndsmottagare. Arbetsmarknadsförvaltningen vill dock betona att för många biståndsmottagare är det inte sannolikt att en jobbpremie kommer att leda till övergång till arbete eftersom svårigheterna i första hand handlar om förutsättningar och möjligheter snarare än ekonomiska incitament. Detta är också något som lyfts fram i utredningen Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare (SOU 2025:15) som uppskattar att antalet biståndsmottagare som både har möjlighet att få och klara ett arbete och bristande ekonomiska incitament att arbeta utgör en liten andel av biståndsmottagarna. Arbetsmarknadsförvaltningen delar utredningens bedömning.

Långsiktig etablering på arbetsmarknaden kräver andra satsningar

Etablering på arbetsmarknaden för biståndsmottagare som står långt ifrån ett arbete kräver ofta omfattande stöd och insatser, till exempel utbildningsinsatser. Utbildning kan också vara steget till en mer långsiktigt hållbar anställning. Samtidigt kan det finnas en ekonomisk osäkerhet för personer med kort utbildningsbakgrund att börja studera. Regeringen har föreslagit att studiestartsstödet för personer som står långt ifrån arbetsmarknaden ska avskaffas. Att stärka de ekonomiska incitamenten och förutsättningarna för kortutbildade biståndsmottagare att studera är en viktig del vid sidan av ekonomiska incitament för att gå direkt till arbete. Orsaken är att det för många biståndsmottagare är en lång väg till en långsiktigt hållbar etablering på arbetsmarknaden.

Socialförvaltningen

Socialförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 14 april 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Socialförvaltningen avstyrker regeringens förslag att införa en jobbpremie. Förslaget om en jobbpremie bygger på att ökade ekonomiska incitament hos biståndsmottagare antas leda till ökad sysselsättning och ett minskat biståndsmottagande. Det förutsätter att det är bristande ekonomiska drivkrafter som gör att individer ansöker om försörjningsstöd. Socialförvaltningen vill betona att för många biståndsmottagare är det sannolikt att en jobbpremie inte kommer att leda till arbete i större utsträckning eftersom svårigheterna i första hand handlar om förutsättningar och möjligheter att få ett arbete snarare än ekonomiska incitament, vilket också lyfts i Betänkandet – Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare.

I det fall en jobbpremie ändå införs bedömer socialförvaltningen det lämpligt att Försäkringskassan ansvarar för hanteringen, då jobbpremien är en statlig ersättning och en samlad hantering vid en nationell myndighet förefaller då vara mest praktiskt och effektivt.

Socialförvaltningen instämmer i att jobbpremien i fråga vid ett eventuellt införande i så fall noga behöver utvärderas, i synnerhet då utvärderingar av liknande satsningar i andra länder inte har påvisat några positiva sysselsättningseffekter för biståndsmottagare. Det blir därför viktigt att följa resultatet och effekterna i Sverige.

Jobbstimulansen är särskild beräkningsregel som infördes av regeringen år 2013. Beräkningsregeln innebär att 25 procent av inkomsterna vid en anställning inte beaktas vid bedömning av rätten till ekonomiskt bistånd för den som har haft ekonomiskt bistånd i mer än sex månader i följd. I likhet med den föreslagna jobbpremien är syftet att göra det mer ekonomiskt lönsamt för biståndsmottagare att arbeta.

Förslaget om jobbpremie omfattar endast personer som helt lämnar ekonomiskt bistånd för lönearbete, medan jobbstimulansen utgår till personer som fortsatt ansöker om och får ekonomiskt bistånd. En ny studie visar att jobbstimulansen har liten ekonomisk betydelse för stora grupper med ekonomiskt bistånd.² En förklaring kan vara att det är relativt ovanligt att biståndsmottagare har en löneinkomst samtidigt som de får ekonomiskt bistånd. Samma studie visar att en jobbpremie enligt förslaget har större inverkan på biståndsmottagares totala inkomst jämfört med jobbstimulansen.

Socialförvaltningen är av uppfattningen att ett införande av en jobbpremie i sådant fall borde föregås av ett avskaffande av jobbstimulansen. Utredningen som lämnat betänkandet Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare har inom ramen för sitt arbete intervjuat såväl kommuner som biståndsmottagare om jobbstimulansen och det framgår tydligt att jobbstimulansen är förenad med inlåsnings effekter och så invecklade regler att tillämpningen blir svår att hantera. Från kommunernas sida beskriver man att jobbstimulansen är betungande att handlägga och medför extra administrativa kostnader.

Utredningen konstaterar vidare att det inte är möjligt att utvärdera jobbstimulansen, men att den deskriptiva analys som de har gjort indikerar att det är osannolikt att den bidrar till några stora sysselsättningseffekter för samhället.

Socialförvaltningens kontorsutlåtande översänds till kommunstyrelsen som svar på remissen.

² [IFAU Rapport 2025:7. En beskrivning av jobbstimulansen, löneinkomster och ekonomiskt bistånd.](#)

Reservationer m.m.

Arbetsmarknadsnämnden

Särskilt uttalande av Per Rosencrantz (M)

Förvaltningen skriver i sitt svar att utredningen riskerar att överskatta betydelsen av ekonomiska incitament. Moderaterna vill här, med stöd i den samlade nationalekonomiska forskningen, snarare understryka det motsatta: problemet i svensk arbetsmarknadspolitik är den genomgående underskattningen av ekonomiska drivkrafter för att människor ska kunna ta steget från bidrag till arbete.

Samtidigt finns det i dag en stor grupp långtidsarbetslösa som står långt ifrån arbetsmarknaden och saknar de kvalifikationer som krävs. Det är viktigt att – särskilt på individnivå – erkänna hur utmanande den situationen är. I många fall krävs mer än ekonomiska incitament för att närma sig målet om egen försörjning. Här spelar både kommuner och staten en avgörande roll genom insatser inom rehabilitering, utbildning och arbetsträning.

Ekonomiska drivkrafter är inte allt, men de är en nödvändig grund. Om vårt socialförsäkringssystem och skattesystem utformas utan dessa i åtanke skulle Sverige ha väsentligt högre arbetslöshet, färre arbetade timmar och ett lägre välstånd.